C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-599/2025 Judecătoria Bălți, sediul Glodeni
1-25077578-03-1r-08072025 Judecător: Andrian Gavdiuc

D E C I Z I E
În numele Legii

04 decembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul avocatului Dulgher Dumitru în interesele inculpatului Cazacu Mihail declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni din 13 iunie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Cazacu Mihail *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, studii medii de specialitate, celibatar, persoane la întreținere nu are, nu este încadrat în câmpul muncii, nu deține grad de dezabilitate, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin:

- sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 29.06.2017, în baza art. art. 42, 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;
- sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 18.12.2019, în baza art. 264^1 alin. (4) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 134 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;
- decizia Curții de Apel Bălți din 23.01.2023, în temeiul art. 107 Cod penal a fost liberat de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (2) Cod penal, în legătură cu intervenirea actului de amnistie;
- sentința Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni din 26.03.2025, în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal, la o pedeapsă

sub formă de amendă în mărime de 2 250 unități convenționale, echivalent al sumei de 112 500 lei.

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: *02.06.2025-13.06.2025*;

În instanța de recurs: *08.07.2025 – 04.12.2025*.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni din 13 iunie 2025, Cazacu Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (5) Cod penal, în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 80[1] Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 3 (ani) ani și 7 (șapte) luni închisoare.

Potrivit art. 72 Cod penal, pedeapsa urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

S-a calculat termenul ispășirii pedepsei din ziua pronunțării sentințe, și anume din 13 iunie 2025.

S-a inclus în termenul pedepsei stabilite lui Cazacu Mihail termenul aflării lui în stare de arest, începând cu momentul reținerii 14 mai 2025, ora 22:25 min, și până la 13 iunie 2025.

S-a menținut măsura preventivă aplicată inculpatului Cazacu Mihail ***** sub formă de arest preventiv până la intrarea sentinței în vigoare.

Sechestrul pe automobilul de model „Volkswagen Caddy” cu numărul de înmatriculare *****, anul fabricației 2003, cod VIN: *****, cu numărul motor: *****, aplicat în baza încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni din 28 mai 2025, s-a dispus menținerea până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a admis demersul acuzatorului de stat și s-a încasat de la Cazacu Mihail, numărul de identificare: *****, în beneficiul statului, cheltuielile de judecată, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202506P0219 din 27.05.2024, în sumă de 306 lei (trei sute șase) lei.

În privința corpurilor delicte: - un suport optic de tip DVD-R cu capacitatea 4,7 Gb, de marca „Omega”, pe care este inscripția „Video 14.05.2025. Cazacu M”, și care conține două secvențe video cu denumirea „video nr. 1 Cazacu M” care are durata de 57 secunde, și mărimea de 5,64 MB și a doua secvență „video nr. 2 Cazacu M” care are durata de 36 secunde și mărimea de 3,66 MB, recunoscut ca corp delict prin ordonanța din 15.05.2025 (f.d.38) și anexat la dosar, s-a dispus păstrarea în continuare la cauza penală pe întreaga durată de păstrare a acesteia; - automobilul de model Volkswagen Caddy, de culoare roșie, cu n/î *****, recunoscut ca corp delict prin ordonanța din 15.05.2025 (f.d.40), care se află la parcarea specială din mun. Bălți, str. Dragomir, 4, s-a dispus restituirea posesorului de drept la intrarea sentinței în vigoare.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, Cazacu Mihail la 14.05.2025, în jurul orelor 20:43, Cazacu Mihail a.n.*****, locuitor al *****, IDNP 201200900195, aflându-se sub influența băuturilor alcoolice, fără a deține permis de conducere, ignorând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr. 357 din 13.05.2009 și anume pct. 14 lit. a) al RCR conform căruia - conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, intenționat s-a urcat la volanul mijlocul de transport de model Volkswagen Caddy, de culoare roșie, cu n/î ***** și circula pe străzile satului Limbenii Vechi, r-nul Glodeni. Observând echipajul de poliție a încercat să se eschiveze și a comis un accident rutier neînsemnat. În timpul discuției cu acesta, angajaților poliției le-a trezit o bănuială rezonabilă precum că acesta a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate și fără a deține permis de conducere. Astfel ultimul a fost condus la IMSP SR Glodeni pentru examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, unde Cazacu Mihail a fost suspus testării alcoolscopice, cu alcooltestul ”Drager 3000” şi în urma investigării s-a stabilit că în aerul expirat, acesta avea concentrația vaporilor de alcool de 0,54 mg/l, totodată de la Cazacu Mihail a fost prelevată proba biologică de sânge.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202506P0219 din 27.05.2025, în proba de sânge prezentată pe numele Cazacu Mihail, prelevat la data de 14.05.25 ora 21:42 s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,57g/l , conform prevederilor alin. (3) art. 134^{12} Cod penal, constituie “stare de ebrietate grad avansat”.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Cazacu Mihail întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^{1} alin. (5) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapte comise de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs avocatul Dulgher Dumitru în interesele inculpatului Cazacu Mihail, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Cazacu Mihail să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare să fie suspendată pe un termen care va fi stabilit de instanță.

În motivarea recursului s-a invocat că: la pronunțarea sentinței instanța de judecată formal s-a atârnat de caracterul şi gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei și greșit a individualizat pedeapsa aplicată.

Conform prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite. de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenta pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită. pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată".

Recurentul consideră, că inculpatul poate fi reeducat, fără privarea sa de libertate, cu aplicarea în privința lui, a prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea pedepsei, iar dacă instanța va ajunge la altă concluzie termenul de pedeapsă cu închisoare ar putea fi redus la minimul prevăzut de art. 264[1] alin. (5) Cod penal.

În final recurentul a invocat faptul că, aplicarea în privința lui Cazacu Mihail

a unei pedepse sub formă de 3 ani și 7 luni închisoare urmează a fi interpretată în cazul dat, foarte aspră care nu va aduce la reeducarea inculpatului, ci la provocarea unor sentimente de răzbunare și intimidare.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul avocatului Dulgher Dumitru în interesele inculpatului Cazacu Mihail, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni din 13 iunie 2025, în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi art. 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: *rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului*.

În acest sens, Colegiul notează că rațiunea şi finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv şi unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului şi care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364[1] Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Cazacu Mihail a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Cazacu Mihail în baza dispozițiilor art. 264[1] alin. (5) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că avocatul Dulgher Dumitru în interesele inculpatului Cazacu Mihail este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că în privința sa urmează a fi stabilită o pedeapsă mai blândă, prin prima art. 90 Cod penal.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în latura individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Cazacu Mihail conform art. 264^1 alin. (5) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapte comise de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal conchide că potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții

generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

La fel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Sub imperiul normelor enunțate se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare, cauzând noi suferințe, corespunzător, neatingând scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative.

Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Astfel, la aplicarea pedepsei se ia în considerație, în mod prioritar, personalitatea infractorului, caracteristica deplină a personalității acestuia făcută în baza tuturor însușirilor fizice și psihice ale acestuia, particularități care s-au manifestat nu numai prin fapta comisă, dar și în timpul vieții și activității infractorului în alte condiții.

La fel, instanța de recurs reține că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

În acest sens Colegiul penal constată că, instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, însă instanța nu a dat deplină eficiență criteriilor de individualizare a modalității de executare a pedepsei prevăzute la art. 90^1 Cod penal.

În fortificarea acestei poziții instanța de recurs notează că, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei/suspendarea parțială a executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probă stabilit de instanța de judecată.

În acest sens, Colegiul penal notează că potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție şi de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei şi termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Iar, potrivit art. 90^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare şi perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum şi

motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Astfel Colegiul penal remarcă că, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 sau art. 90^1 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Prin urmare, Colegiul penal evidențiază că suspendarea condiționată parțială/totală, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe şi asupra modului de executare.

La fel, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de judecată trebuie să de-a o motivare suplimentară din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute integral termenul pedepsei stabilite.

În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul periculozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea integrală a pedepsei.

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității", textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea „unui set corespunzător de sancțiuni şi măsuri comunitare, posibil gradate în funcție de severitate; procurorii şi judecătorii trebuie determinați să le folosească cât mai mult posibil".

Astfel, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri),* natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală.

Tot aici, reprezintă relevanță și Recomandarea Comitetului de Miniștri ai statelor membre referitoare la consistența la aplicarea pedepselor R(92)714 stabilește că, „condamnările anterioare nu trebuie să fie folosite automat împotriva inculpatului”.

Drept urmare Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei, a personalității inculpatului Cazacu Mihail, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și luând în considerare politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri ai Consiliului Europei, potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detențiunii când este cazul, instanța de recurs apreciază că nu este rațional ca Cazacu Mihail să execute real pedeapsa sub formă de închisoare stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni din 13 iunie 2025, or, *acesta anterior n-a mai condamnat la pedepse privative de libertate*, considerând că inculpatul merită o șansă de a demonstra că corectarea sa este posibilă cu aplicarea unei pedepse cu închisoare cu suspendarea condiționată parțială a executării pedepsei.

Colegiul penal apreciază că o astfel de soluție va oferi o mai bună protecție intereselor societății şi va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului şi a plasării acestuia în mediul penitenciar.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că în prezenta cauză personalitatea inculpatului prezintă garanțiile unei conduite ce permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență și de a acorda acestuia posibilitatea de a păși pe calea corectării şi reeducării și de a trage concluziile necesare și de a demonstra că infracțiunea comisă este un incident în viața sa. Or, corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate şi că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.

Tot în acest sens Colegiul penal notează că, pe durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta o va pune pe inculpat, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, reeducarea inculpatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins în condițiile suspendării condiționate a executării pedepsei.

Astfel, în cazul în care inculpatul Cazacu Mihail va săvârși în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se va soluționa de către instanța de judecată.

În acest sens, Colegiul judiciar menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa

nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

Prin urmare, Colegiului penal ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, conchide irațională executarea integrală de către Cazacu Mihail a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 7 (șapte) luni, stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni din 13 iunie 2025 şi în temeiul art. 90^1 Cod penal va dispune suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, urmând ca prima parte a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, în temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea celeilalte părți din pedeapsa stabilită pe un termen de 2 (doi) ani 7 (șapte) luni urmând a fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea acordată.

La caz, instanța de recurs menționează că în speță, sunt respectate prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpatului, întrucât adoptarea unei soluții favorabile inculpatului, nu agravează situația acestuia. Or, potrivit practicii constante al Curții Supreme de Justiție, agravarea situației condamnării se referă la cazuri precum schimbarea soluției de la achitare la condamnare, încadrarea juridică a faptei la o infracțiune mai gravă, înlocuirea pedepsei pe una mai gravă, creșterea cuantumului pedepsei sau adăugarea pedepsei complementare, aplicarea unor măsuri de siguranță care nu au fost inițial dispuse, reținerea în recurs a stării de recidivă sau schimbarea încadrării dintr-o infracțiune continuată în concurs de infracțiuni *(a se vedea în sensul dat pct. 34 din decizia CSJ emisă pe dosarul nr. 4-1re-62/2023).*

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal conchide că recursul avocatului Dulgher Dumitru în interesele inculpatului Cazacu Mihail urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței în cauză în latura pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Dulgher Dumitru în interesele inculpatului Cazacu Mihail declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni din 13 iunie 2025, prin care Cazacu Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, se admite, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Se consideră condamnat Cazacu Mihail în baza art. 264[1] alin. (5) Cod penal la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 7 (șapte) luni.

În temeiul art. 90[1] alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei stabilită lui Cazacu Mihail, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 7 (șapte) luni, se suspendă parțial, urmând ca Cazacu Mihail să execute prima parte a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea celeilalte părți din pedeapsa stabilită pe un termen de 2 (doi) ani 7 (șapte) luni, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 02 (doi) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, și prin respectarea condițiilor probațiunii, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În baza art. 90 alin. (6) lit. a), f) Cod penal inculpatul Cazacu Mihail este obligat să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent; să participe la programele probaționale.

În rest, dispozițiile sentinței instanței de fond, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**

Copia corespunde originalului.